prebrisanec je vprašal kaplana z nedolžnim obrazom, zakaj to zahteva. Velika zadrega! Potem je kaplan odgovoril, da storijo to le zato, da bodo na jasnem glede rojstva, občinske pristojnosti itd. To je pač naloga občine, ne pa kaplanova. Spovedni listki so cerkvena uredba in to uredbo izrabljajo tedaj farji v namene — volitev. Kakor na Kranjskem...

**Divjaštvo v št. Vidu v podj. dolini.** Da ni prvaškim farjem ničesar sveto, je znana stvar. Pri občinskih volitvah v Št. Vidu je volil stari kmet napredno. To je razburilo prvaškega župnika Swatona tako hudo, da je baje rekel; „Kadar umre ta kmet, naj ga pokoplje šinter". Kmet je postal žalosten. Zdaj, ko je treba po spovedni listek, je „gospod" tako hud. Vsled tega je šel kmetič raje v Doberlovas. Prošt ga je vprašal, zakaj ni vzel spovedni listek v Št. Vidu. Ko mu kmetič to pove, pravi prošt: „Tudi jaz sem tega mnenja, da ne zasluži človek krščanskega pokopališča, ako ne voli z župnikom..." Res, to je pač več kot divjaštvo! Torej niti pokopališča ne privoščijo človeku, ki ni ravno nazadnjak in prvaški podrepnik. Tako daleč smo prišli. Pač čudno! Ali kdo pa plača pokopališče in farje in vse drugo? Sramujte se, gospodje, ker ste izgubili zadnjo iskrico krščanstva!

**Občinske volitve v Radišah** so končale s popolno zmago naprednjakov. Živeli boritelji proti klerikalizmu!

**Napredna zmaga v Stegni vasi.** 16. p. m. so se vršile občinske volitve v Stegnivesi. Klerikalci se volitev sploh niso udeležili. kèr so se bali groznega poraza. Izvoljeni so bili sami naprednjaki.

**Čebelarstvo.** V seji dne 7. svečana t. l. je sklenil odbor „zaveze čebelarjev na Koroškem" da se nastavi za slovenske okraje potovalni učitelj za čebelarstvo, kateri je zmožen slovenskega jezika. Imamo sedaj na Koroškem štiri potovalne učitelje za čebelarstvo in upamo, da bode v prihodnjič napredovalo čebelarstvo tudi v slovenskih krajih. kakor napreduje med nemškimi bratmi. Novi potovalni učitelj, g. Anton Martinjak, nadučitelj v Medgorjah (Mieger), bo obiskoval slovenske okraje: Rožek, Borovlje, Železna Kapla, Doberlaves, Velikovec in Pliberk. Nemški okraji, pa so razdeljeni med nemške tri potovalne učitelje. Kmetje izkoriščajte priložnost, pokličite potovalnega učitelja, da vam razlaga o čebelarstvu in napredujte tudi v čebelarstvu!

**Župan v sv. Petru na Vašinjah** nam je pisal karto, češ da moramo objaviti njegov nepostavni „popravek", kèr nas bode drugače tožil. Prosta vam pot, gospod župan, ali nikar ne mislite, da se tega strašimo. Naučiti se je treba postave, potem šele naj se pisari slavne popravke. Vaš spis je romal v koš, pa če se vsi koroški prvaki na glavo postavijo. Torej, na svidenje pred sodnijo!

**Župnik Auernig — pogorel.** Ta hujskajoči far je tožil urednika lista „Freie Stimmen" radi nekega „popravka?" Mislil je, da bode tudi sodnija tako neumna kakor gotovi politikujoči duhovni. Ali sodnik je oprostil nrednika in Auernig je — pogorel.

**Kmetski shod.** 24. p. se je vršil v Zg. Dravegradu glavni shod društva za konjerejo. Društvenega premoženja je že čez 1500 K. Predsednikom je bil zopet g. D. Manhart izvoljen. Tako se dela za kmeta, ne pa s prvaško politiko!

**Ekspresni vlak** Nizza-Dunaj je skočil 26. t. v Beljaku iz tira. K sreči ni bil nikdo ranjen.

**Vrat prerezala** z britvijo se je v Wolfsbergu hišna posestnica Ana Končnik, soproga nekdanjega poštarja v Rogatcu-Slatini. Pamet se ji je zmešala.

## Po svetu.

**Velika nesreča na morju.** Vsled viharja je zadel parnik „Berlin" blizo mesta Rotterdama na skalo. Skala je prerezala barko čez polovico. Spodni del barke se je takoj potopil. Vsled viharja je bila rešitev skoraj nemogoča. Ljudje so se zbirali na sprednjem delu, ali velikanski mraz jih je moril in drug za drugemu so našli smrt v ledenem valovju. Od vseh 144 oseb, ki so se nahajali na parniku, so zamogli rešiti le 15, medtem ko jih je 129 utonilo. Od rešenih so pa že prvi dan 4 vled prestalega trpljenja umrli. — Dan pozneje se je zgodila vsled viharja druga velika nesreča na morjo. Parnik avstrijskega Lloyda „Imperatrix" se je potopil blizo Kaneje. Utonilo je 40 oseb, večinoma uslužbencev pri mašini, medtem ko se je zamogel večji del rešiti. — 25. p. m. pa se je potopila v severnem morju barka „Cimaru". Utonilo je vseh 20 na barki se nahajajočih oseb.

**Smrt v ognju.** V Kunewaldu na Češkem je pogorela hiša zidarja Schütza, v kateri je bila žena z otroki. V obupu je vrgla žena dva otroka skozi okno in ju je na ta način rešila. Sama pa je zgorela z dvema drugima otrokoma.

**Živega svojega otroka pokopala** je takoj po porodu neka 19 letna dekla v Wilhelmsdorfu pri Berolinu.

**Ponesrečeni ekspresni vlak.** V bližini mesta Johnstown v Ameriki je skočil ekspresni vlak iz tira in v reko. 50 oseb je težko, večidel smrtno nevarno ranjenih.

**Velikanski požar.** Fabrika za šivanke Iring v Weissenbachu na Češkem je te dni pogorela. Škode je za dva milijona kron. 300 delavcev je brez kruha.

**Cerkveni rop.** V znamenito cerkev sv. Pavla v Trierju so vlomili tatovi, razbili tabernakel in okradli dve monstranci in en kelih. Škoda je velikanska, kajti le ena teh monstranc je bila vredna 48.000 markov.

**Vlaka trčila** sta pri Skarsisku na Nemškem. 3. železničarji in 4 potniki so bili ubiti, 10 potnikov pa ranjenih.

**Iz črnega tabora** Pred ljubljanskim deželnim sodiščem je bil obsojen župnik Schiffrer iz Borovnice pri Ljubljani na eno leto ječe. Zaslišanih je bilo 42 prič, večinoma šolskih otrok nad katerimi se je pop na najgrši način zagrešil.

Ljubi „Štajerc"! Prizor pred nebeškimi durmi. Zemeljske solzne doline odrešene duše silijo v nebesa. Vrata se odpirajo in duše nadlegujejo sv. Petra z raznimi vprašanji. Francoz vpraša: „Kje je salon za moj narod?" — Angležž: „Kje je brzojavni urad?" — Rus: „Kje se dobi bobro žganje?" — Čeh: „Kje pa je moja Marijanka?" — Madžar: „Kje je vinska klet?" — Jud: „Kje je borza?" — Prus: „Kje se prodaja dobre klobase?" — Bavar: „Pive hočem pa retkve!" — Avstrijanec pa je vprašal nazadnje: „Kje pa je davkarija???"

# Iz spovednice.

Spisal kaplan Hans Kirchsteiger.*)

(Nadaljevanje in konec).

In teh šest žensk, — to niso bile tercijalke, temveč krepke kmetske hčere. Ali tercijalke! Ako spoveduješ tercijalke, imeti moraš dobri želodec. Vse tercijalke se ne zagrešijo z duhovniki. Ali vse so v duhovne zaljubljene — zaljubljene do greha s samim seboj pri misli na ljubljenega duhovna. Vse se ne zagrešijo z duhovniki, kajti pred njimi čutijo celo duhovni, ki niso zbirčni, gnus in stud. Ali jaz se niti ne čudim, da pride toliko duhovnov v mreže teh kač. Najbolj nesramna vlačuga ne zastopi svoje delo tako dobro kakor tercijalke lov na duhovnike. „Velečastiti, meni se je sanjalo o Vami..." Takšni je uvod. Gorje duhovniku, ki vpraša naprej. — „Zakaj: gorje? si bode marsikdo mislil. Jaz se počutim s svojimi tercijalkami prav dobro". Morda je res tako, kajti tercijalke dajo vse, — tudi zadnji krajcar in marsikateri kaplan bi moral lakote trpeti, ko bi hvaležnih tercijalk ne bilo.

Naj pa raste duhoven še tako visoko v časti in moči, vedno ostane le človek. Celo zlati križ na prsih ne napravi angelja iz njega. O temu sem se prepričal pri spovedi žene nekega mizarja, ki je morala takemu visokemu gospodu kopelj blagosloviti. Seveda ni nosil v mlačni vodi svete verižice. Veliko duhovnikov so „strici" svojih kuharic. Ta oddelek bi bil predolg. Omenim le en slučaj, kjer se ni šlo za nečakinjo, temveč za lastno sestro. Naturni nagon postane pri duhovnu lahko tako močan, da se zagreši nad lastno sestro.

Do konca bi ne prišel, ko bi hotel moje dogodbe v spovednici vse popisati. Ali dovolj označil sem tiste ljudi, ki sedijo v glažovnati hiši, pa mečejo debelo kamenje na druge ljudi. Ravno tako delajo, kakor zasledovani tat, ki hoče zasledovalce preslepiti in kriči vsled tega: „Držite tatu!"

In zdaj na koncu po vsej tej umazanosti malo sličičo, ki nam pusti dihati čistejši zrak. Bil sem kaplan v veliki fari Aspah na Štajerskem. Tam je delal župnik, katerega ni ljudstvo in spoštovala samo občina temveč cela okolica. Ko sem prišel kot kaplan v to faro, je bil župnik več živel. Ali našel sem v vseh hišah njegovo sliko in ljudje so govorili z največjim spoštovanjem o temu vrednemu duhovniku. Ali vendar so vedeli vsi, celo otroci, da je imel ta duhovnik s svojo kuharico kakor živeta mož in žena, on je bil oče raznih otrok. In bil je dobri oče; prvi sin je kanonik v Lincu, drugi profesor v štiftu Kremsmünster, hči pa soprog spoštovanega zdravnika v Lincu. Očetu ni bilo treba se sramovati svojih otrok in otroci niso sramovali svojega očeta in cela občina je bila ponosna na svojega župnika z dvema duhovnika-sinovama; občina ni bila nič manj pobožna, kadar sta služila pri posebnih slavnostih sinova svojemu očetu pri oltarju. In ob Aspah s svojim z otroci blagoslovljenim moštrom je bila vzor dobrega in nravnosti. Po smrti tega duhovnika je prišel drugi, ki je politikujoči prenapetež. Ta ni imel ne žene ne otrok. In vendar ga ni občina ljubila. Pa se je voliti kot poslanec v deželni zbor, pošteni kmetje njegove občine mu sami dali svoje glasove.

A dovolj je človeškega, duhovniškega trpljenja! Ravno lastna slabost bi morala duhovnike za svoje bližnje dobrosrčne in usmiljene navviti. Ako se že sami ne morejo pobrati iz tega v katerega jih je celibat pritisnil, naj bi drugim tega ne branili. Ali čudno; čimgli sedijo nekateri v lastnem blatu, tempredn mečejo blato na vse poštene prijatelje res. Povedal bi lahko na temelju tega, kar sem doživel kot spovednik, še stokrat več in storil bi tudi to, ako bi to malo ne zadostovalo, da maši sovragom napredka in človekoljubja umazanih usta...

*) Prevedeno iz „Deutsche Wacht" štev. 14 od 17. febr 1907.

# Gospodarske.

**Mesečna navodila za čebelarja v marcu svečanu.*)** Kakor meseca prosinca morajo čebele tudi zdaj mir. Navadno imamo še sod pri nas zadosti snega in mraza in zato ramo paziti, da kak lep solnčen dan ne ljube čebelice iz panj, katere se ne vrnejo nazaj. Vesten čebelar bo potemtakem strogo to gledal da varuje čebelnjak pred solnčnimi žarki, da ne zgubi preveliko čebelic. Čim ljudstva močna, začne staviti matica že za Če imajo čebele zadosti hrane, in dobro bi še ne potrebujejo vode od zunaj. Če med slab, da je v sastovju strojen, nas rada žeja, in pridati se mora takemu šumenje precej glasno, je znamenje, da trpijo žejo. Če kaže toplomer 5—8° R v tedaj je treba, če je mirno in solnčno vrem zbudimo čebelice k prvemu izletu, da se oči To se stori, ako trkamo malo na panji brizgnemo med čebele tople medene vode. večeru pa moramo vsa ljudstva opazovati zunaj; ako je polni mir, smo prepričani, v panju vse v redu. Letajo čebele nemir panji in nazaj, je znamenje brezmatičnosti. se preiskovati čebel se dajše nesme, zaznamimo od zunaj, da vemo v kateremu ni vse v Prvemu izletu čebelar ne sme preiskati, onažiti panjev; ta posel se odloži na pozn čas, ko čebele že letijo vedno. Najboljši je po prvem izletu gledamo na to, da se čebele popolnoma umirijo. To se doseže, če varujemo čebelnjak pred solnčnimi žarki. Če je čebelar opazil, da manjka v panju hrane, naj si pomaga s tem, da prida nekaj koscev kandis-sladkorja ali še boljši, medu v satovju. Pitanje z tekočino ali celo z vodo razredčenim medom je nekoristno škodljivo. Poglavitna reč je, da imamo panje prav toplo odete. Spisuje A. Martinjak.

**Koledar za pokončevanje škodljivcev vinski trti.** Sušec (marc). 1. Dovršitev opore, ki jih februarja morebiti nismo dogotovili. Pri izravnavanju (planiranju) prekopanih

*) Članek je malo zakašnjen, ali objavljamo ga, kajti velja tudi za prve tedne marca in je sploh izboren.